

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **MUDr. Z.. P.**, bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. J. W., advokátom v N, proti odporcovi **B.** s.r.o., so sídlom v B., **o vylúčenie veci z exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9 C 155/2006, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. marca 2009, sp. zn. 5 Co 41/2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 18. marca 2009 sp. zn. 5 Co 41/2009 a rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 22. októbra 2008 č. k. 9 C 155/2006 - 258 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súde Nové Zámky na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom zo 16. októbra 2006 č. k. 9 C 155/2006 – 35 zamietol návrh na vylúčenie veci z exekúcie a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 8 894,50 Sk k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že návrh z procesného hľadiska nespĺňa zákonom stanovené podmienky, pretože je nesprávne označený odporca a jeho sídlo a navrhovateľka v konaní nepreukázala svoju aktívnu legitimáciu (predložením kolaudačného rozhodnutia vydaného stavebným úradom na strednotlakovú plynovú prípojku , ktorej vylúčenia z exekúcie sa domáhala). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Nitre na odvolanie navrhovateľky uznesením z 30. mája 2007 sp. zn. 5 Co 312/2006 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že v návrhu navrhovateľka ako účastníkov konania na strane odporcu označila

spoločnosť B s.r.o. B., ako aj spoločnosť M. a.s. B. , s ktorou súd prvého stupňa ako s účastníkom konania nekonal (nedoručil mu návrh), tým porušil nielen jeho práva, ale nerešpektoval ani vôľu samotnej navrhovateľky (neboli pochybnosti proti komu podala návrh) a neodstránil nezrovnalosti v označení sídla odporcov. Preto mu uložil doručiť návrh všetkým účastníkom konania, proti ktorým návrh smeruje (obom označeným odporcom) a vykonať potrebné dokazovanie na zistenie skutkového stavu. Tiež vec prejednávajúcej sudkyni vyjadriť sa k námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľkou.

Okresný súd Nové Zámky (v poradí druhým) rozsudkom z 26. novembra 2007 č. k. 9 C 155/2006 – 207 v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 20. decembra 2007 (čl. 214) zamietol návrh a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania odporcovi 1/ (B. s.r.o.) 5 902 Sk a 14 655,70 Sk a odporcovi 2/ (M a.s.) 16 929,50 Sk k rukám právnych zástupcov do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Dospel k záveru o nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľky na podanie predmetného návrhu a nedostatku pasívnej legitímácie odporcu 2/ , pretože predmetom ani jedného exekučného konania nebola plynová prípojka postavená v roku 2005, patriaca do vlastníctva navrhovateľky (iba v jednom exekučnom konaní bola predmetom plynová prípojka postavená v roku 1975, patriaca však do vlastníctva povinného t.j. manžela navrhovateľky). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Nitre na odvolanie navrhovateľky (v poradí druhým rozhodnutím) uznesením z 25. júna 2008 sp. zn. 5 Co 42/2008, 5 Co 43/2008 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu , že nerozhodol o späťvzatí návrhu navrhovateľkou proti odporcovi 2/ (M a.s.) . Týmto postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Okresný súd Nové Zámky (v poradí tretím) rozsudkom z 22. októbra 2008 č. k. 9 C 155/2006 – 258 zamietol návrh z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľky a uložil jej povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 52 229 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (uznesením z 12. augusta 2008 č. k. 9C155/2006 – 240 konanie proti odporcovi 2/ - M. a.s. B. - zastavil a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť mu náhradu trov

konania 11 177 Sk k rukám právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia). Mal za preukázané, že predmetom žiadneho z exekučných konaní nebola plynová prípojka postavená v roku 2005, patriaca do vlastníctva navrhovateľky , vylúčenia z exekúcie ktorej sa v danom konaní domáhala. Skutočnosti uvedené v návrhu na odročenie pojednávania a týkajúce sa zaujatosti sudkyne voči právnomu zástupcovi navrhovateľky považoval za absolútne právne irelevantné , pretože vzniesť námietku zaujatosti voči sudcovi , ktorý vec prejednáva, môže účastník len v lehote uvedenej v § 15a ods. 2 O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.S.p.

Krajský súd v Nitre na odvolanie navrhovateľky (v poradí tretím) rozsudkom z 18. marca 2009 sp. zn. 5 Co 41/2009 rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku vo veci samej potvrdil a vo výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 1 198,08 € k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa, podľa ktorého predmetom žiadneho z exekučných vecí nebola strednotlaková plynová prípojka vyhotovená v roku 2005 , vylúčenia z exekúcie ktorej sa navrhovateľka domáhala. Konštatoval, že v predmetnej veci sa vec prejednávajúca sudkyňa (Mgr. B.) necítila byť zaujatá , preto vec ani krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti nepredkladala. Táto sudkyňa bola vylúčená z konania v inej veci, kde vystupoval splnomocnený zástupca navrhovateľky (JUDr. Ing. M. P., CSc.) ako účastník konania, išlo teda o inú vec, iných účastníkov konania. Skutočnosť, že bola vec prejednávajúca sudkyňa vylúčená vo veci, kde bol zástupca navrhovateľky účastníkom konania, neznamená automaticky jej vylúčenie aj v ostatných veciach, kde vystupuje ako splnomocnený zástupca účastníka konania. Sudkyňa sa cítila zaujatá len vo veci, v ktorej podal na ňu JUDr. Ing. M.P., CSc. trestné oznámenie. Na druhej strane vo veci , vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9 C 4/2006 (konanie tých istých účastníkov) , v ktorej bola navrhovateľka zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Ing. M.P., CSc. , z rozhodnutia súdu prvého stupňa, ani odvolacieho súdu nevyplýva, že by navrhovateľka alebo jej splnomocnený zástupca voči tejto sudkyňi namietali zaujatosť (navrhovateľka dokonca výslovne uviedla, že námietku zaujatosti voči vec prejednávajúcej sudkyňi nevzniesla), a že by o vylúčení sudkyne bolo rozhodované. Preto nezistil dôvody na vylúčenie sudkyne ani v preskúmvanej veci. Rozhodnutie o trovách konania zmenil z dôvodu opakovaného započítania trov právneho zastúpenia

v sume 16 136 Sk (§ 220 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 Os.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka. Navrhla ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. g/ O. s. p. , pretože na prvom stupni rozhodoval vo veci vylúčený sudca. Uviedla, že podmienky na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci uvedené v § 14 ods. 1 O.s.p. (pre pomer sudcu k veci, k účastníkom konania a k ich zástupcom) sú alternatívne, t.j. na vylúčenie sudcu stačí ak je splnená čo i len jedna z nich. Ak v danej veci konajúca sudkyňa v inom konaní vyslovila, že sa cíti byť zaujatá voči jednému z účastníkov a predseda súdu následne vec prikázal inému sudcovi, potom táto zaujatosť pretrváva a platí voči tejto konkrétnej osobe bez ohľadu na to, o aké konanie ide a v akom procesnom postavení táto osoba vystupuje. Sudkyňa konajúca vo veci na prvom stupni vyslovila svoju zaujatosť pre jej pomer k osobe JUDr. Ing. M.P., CSc. prvýkrát dňa 3. 3. 2003 v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9 Er 1244/2001 a druhýkrát dňa 30. 6. 2004 v konaní vedenom pod sp. zn. 9 E 401/2004, v oboch prípadoch z rovnakého dôvodu, podania trestného oznámenia JUDr.. Ing. M.P., CSc. V danom konaní však mala byť už nezaujatá voči osobe JUDr. Ing. M.P., CSc., aby neskôr, v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn.9 C 243/2006 (začatého 15. 11. 2006), sa voči nemu opäť cítila byť zaujatá. Jedným z dôvodov zaujatosti sudkyne v tomto konaní bolo podanie trestného oznámenia. Podľa jej názoru ak sudca raz vysloví, že sa voči určitej osobe cíti byť zaujatý, potom tento jeho pomer zostáva zachovaný aj v ďalších iných konaniach bez ohľadu na to, či dotknutá osoba v nich vystupuje ako účastník konania alebo ako zástupca účastníka, a nemôže tento svoj pomer meniť raz na negatívny, potom pozitívny a naopak, podľa svojej ľubovôle. V súlade s § 14 ods. 1 O.s.p. odlišnosť konania alebo procesného postavenia osoby je pre nezaujatosť sudcu pre jeho pomer k osobe právne bezvýznamná. Aspoň pochybnosti o nezaujatosti sudkyne prvého stupňa stačia k tomu, aby bola podľa § 14 ods. 1 O.s.p. vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci. Namietala tiež nesprávne právne posúdenie veci z dôvodu, že to, čo patrí do exekúcie, je otázkou právnou a nie skutkovou (rozhoduje o nej súd a nie súdny znalec). Zdôraznila skutočnosť uvedenú v odvolaní, že plynová prípojka bola odstránená po prechode vlastníctva a nie, že neexistovala v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa (o tejto skutočnosti nebolo

vykonané žiadne dokazovanie). Napokon namietala aj správnosť rozhodnutia o trovách konania (malo byť aplikované ustanovenie § 150 O.s.p.).

Odporca navrhol dovolanie navrhovateľky zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) , skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p. a bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru , že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku , v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3, 4 O.s.p.

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nie je rozsudkom, ktorý má na mysli ustanovenie § 238 ods. 1 a 3 O.s.p. pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok , vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval a nejde ani o prípad týkajúci sa neplatnosti zmluvnej podmienky

podľa § 153 ods. 3, 4 O.s.p. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie navrhovateľky nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1. O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písmenách a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatie možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovania vylúčeným sudcom , či konania súdom nesprávne obsadeným). Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až f/ O.s.p. navrhovateľka nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

So zreteľom na navrhovateľkou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci rozhodoval na súde prvého stupňa vylúčený sudca (§ 237 písm. g/ O.s.p.).

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Podľa § 15 ods. 1 O.s.p. ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Predseda súdu môže prideliť vec inému sudcovi, ak s tým sudca, o ktorého vylúčenie ide, súhlasí, pridelenie zabezpečí podľa osobitného predpisu. Ak ide o vylúčenie sudcu podľa § 14 ods.1 a predseda súdu má za to, že nie je dôvod pochybovať o nezaujatosti sudcu, predloží vec na rozhodnutie súdu uvedenému v § 16 ods. 1 O.s.p. Na

opakované oznámenia tých istých skutočností súd neprihliadne, ak už o ich nadriadený súd rozhodol, v takom prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Podľa § 15a ods. 1 O.s.p. účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

Účelom citovaného ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p. je prispieť k nestrannému prejednaniu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Uvedenému cieľu zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu a to : 1/ k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia veci, 2/ k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom či negatívnom) pomere k nim, alebo 3/ k zástupcom účastníkov konania (ktorý by bol založený na pomere , vykazujúcom znaky vzťahu vedeného pod 2/ . O tom, či je sudca vylúčený , rozhodne nadriadený súd v senáte , ak bolo rozhodnuté, že sudca je vylúčený, predseda súdu určí namiesto neho iného sudcu alebo prikáže vec inému senátu (§ 16 ods. 1, 2 O.s.p.).

Ak nadriadený súd rozhodol podľa ustanovenia § 16 ods. 1 O.s.p. tak, že konkrétny sudca bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, a tento sudca aj napriek tomu vo veci rozhodoval, išlo nesporne o vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. g/ O.s.p. Tento priamy a ďalej nespochybniteľný dôsledok je prirodzeným prejavom evidentnej väzby tohto ustanovenia k § 16 ods. 1 O.s.p. a je posilnený aj tým, že zákon pre tento prípad - pod sankciou ďalšej vady konania – ukladá postupovať podľa ustanovenia § 16 ods. 2 O.s.p. Neexistencia žiadneho rozhodnutia (alebo existencia právoplatného rozhodnutia nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci) , nebráni však dovolaciemu súdu pri skúmaní podmienok prípustnosti dovolania v zmysle § 237 písm. g/ Os.p. samostatne posudzovať otázku, či v konaní vystupoval sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci , prípadne aj inak než bola v konaní posúdená súdom nižšieho stupňa (porovnaj R 59/1997).

V preskúmvanej veci potom nebolo žiadnej procesnej prekážky, ktorá by bránila otázku vylúčenia sudkyne vec prejednávajúcej v prvom stupni posúdiť bez ohľadu na to, že ju prejudiciálne vyriešil už nadriadený (súčasne inštančný) súd súdu procesnému (v odôvodnení svojho rozhodnutia) , najmä keď okolnosti prípadu a vyjadrenia samotnej sudkyne budili dôvodné pochybnosti o jej nezaujatosti . V opačnom prípade by sa nikdy nemusela odstrániť prekážka pre skutočné uplatnenie ústavnej zásady rovnosti účastníkov konania (čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a § 18 O.s.p. ,), ak by v konaní konala a rozhodovala sudkyňa, ktorá je vo veci zaujatá.

Krajský súd vychádzal predovšetkým zo skutočnosti, že sa vec prejednávajúca sudkyňa v danej veci zaujatá byť necítila. Toto jeho konštatovanie je ale v rozpore s vyjadrením samotnej sudkyne vyplývajúcim z obsahu spisu. Vo vyjadrení zákonnej sudkyne k vznesenej námietke zaujatosti zástupcu navrhovateľky z 11. 9. 2007 (čl. 91) Mgr. V.B. uviedla : V predmetnej veci sa necítim byť zaujatá, pretože účastníkom konania je navrhovateľka označená MUDr. Z.P. , manželka zástupcu , voči ktorému sa cítim byť zaujatá , teda nie priamo účastník je ten, voči ktorému sa cítim byť zaujatá a preto mám za to, že vznesená námietka zaujatosti zástupcu navrhovateľky je nedôvodná, inak účastníkov konania nepoznám, nemám k veci žiadny pomer, vec som prejednala a rozhodla podľa svojho najlepšieho svedomia a vedomia, svojho rozhodnutia sa v plnom rozsahu pridrižiam, keď povinnosť vyjadriť sa k námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľkou v odvolaní (proti rozsudku zo 16. 10. 2006) vyplývala sudkyňi z odôvodnenia uznesenia nadriadeného krajského súdu z 30. mája 2007 (ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa zo 16. 10. 2006 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie). Je nepochybné, že zástupcom navrhovateľky v danej veci bol (do jej právoplatného skončenia) na základe splnomocnenia z 21. 9. 2006 (čl. 20) JUDr. Ing M.P., CSc. (manžel navrhovateľky), voči osobe ktorého (ako zástupcovi účastníka) sa sudkyňa cítila byť zaujatá nielen v danej veci, ale (ako vyplýva z obsahu spisu aj v inej veci vedenej pod sp. zn. 9 C 243/ 2006), pridelenej opatrením predsedu súdu z 23. 3. 2007 z dôvodu jej vylúčenia na prejednanie a rozhodnutie inému sudcovi v súlade s § 15 ods. 1 O. s. p. (čl.266 spisu).

Pokiaľ sudkyňa Mgr. V. B. nezaujatosť v danej veci odôvodnila zaujatosťou len voči zástupcovi účastníka konania (navrhovateľky), keď voči samotnému účastníkovi konania (

navrhovateľke) sa zaujatá byť necítila , treba uviesť, že zákonná konštrukcia upravuje v citovanom ustanovení § 14 O.s.p. splnenie tu uvedených predpokladov na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci alternatívne, na vylúčenie stačí existencia čo i len jedného vzťahu uvedenom v tomto ustanovení a to vzťahu sudcu k veci, alebo k účastníkom konania alebo k zástupcom účastníkov. V porovnaní s účastníkmi konania, ktorí majú z dôvodov v tomto ustanovení uvedených právo uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi , ktorý má vec prejednať a rozhodnúť, (§ 15 a O.s.p.), sudca má povinnosť oznámiť skutočnosti (predsedovi súdu) , pre ktoré je vylúčený (§ 15 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že ak bola sudkyňa v inej veci vylúčená z prejednávania a rozhodovania pre jej vzťah k zástupcovi navrhovateľky, mala byť vylúčená z prejednávania a rozhodovania aj v predmetnej pre vzťah k tomu istému zástupcovi navrhovateľky , voči ktorému napokon svoju zaujatosť aj (v danej veci) deklarovala.

Dovolací súd preto dospel k záveru, že vo veci na súde prvého stupňa konala a rozhodovala vylúčená sudkyňa, ktorý nedostatok neodstránil ani odvolací súd (vychádzajúc z iného právneho záveru). Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na zistenú vadu konania v zmysle § 237 písm. g/ O. s.p. rozsudky súdov nižších stupňov zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.), pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. novembra 2010

Za správnosť:

Hrčková Marta

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu